

lige store Indskrænkninger, s. Ex. med Hensyn til de Mavebelter, som Kjøbstæderne skulle have. Medens Forslaget nu giver paa den ene Side en stor Frihed, opstiller man paa den anden Side Prøver, nye Prøver, som slet ikke hidtil have været kjendte her i Landet, Prøver, der skulde aflægges af Professionister, der tidligere aflagde Prøven hver paa sin forskjellige Maade. Men nu vil jeg spørge, om den store Betydning af denne Lov ikke vanskeliggere vil gaae op for dem, der skulle bruge den, naar de indskræntes i en saa væsentlig Henseende, at de skulle gjøre nye Prøver. Hvorledes kan man sige, at denne Lov kan gaae op for dem i sin fulde Betydning og Godhed, naar man samtidig lægger saa stærke Baand paa dem? Nei, naar de blive frie for Prøverne, da vil det gaae op for dem. Hvis dette Forslag antages, vil Tilstanden ikke være een, den vil være splittet ad i to Dele; paa den ene Side staaer Frihed og paa den anden Side Prøver og Belter omkring Kjøbstæderne. Og nu Communalbestyrelserne, de ville formodentlig under saadanne Omstændigheder holde paa, ja anbefale disse Prøver, saa at disse Prøver blive et nyt Belte omkring Kjøbstæderne, som skulle stikke dem imod Landet. Saaledes ville Tingene stille sig. Det er altsaa ikke en Forlængelse af 5 Aar, som vil følge af Forslaget, nei, det vil indføre en ny Tingenes Tilstand, der hverken er Frihed eller Ifkkesfrihed, men en Mellemting af begge, der vil forvirre Begreberne hos dem, der skulle benytte Loven.

H. M. Petersen: Det er ikke meget troffeligt at reise sig for at tage Ordet imod den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), især da Slutningen af hans Tale blev ledsaget af nogle sagte Bravoraab; men besynderligt nok lode disse Bravoer, dersom jeg ikke tager feil, ikke fra den Kant, hvorfra der ellers pleier at komme Bifaldsyttringer til det ærede Medlem. Der er for mig noget ganske Besynderligt ved hele denne Sags Stilling, men det kan nu engang ikke være anderledes. Jeg har virkelig ikke kunnet forstaae Meningen af, hvad den ærede Rigsdagsmand saa kraftigt udtalte, idetmindste troer jeg ikke, at det er ganske constitu-

tionelt. Hvad har vor folkekære Konges Hensigt været med at dele Magten med sit Folk? Det har vistnok været den, at af Majoritetens Billie og af hans Billie skulde Lovene fremkomme. Saaledes staaer det for mig; men dersom vi nu vedtog en Lov, som vi allerede anede der næste Aar viser sig at være Majoriteten af Befolkningen imod, saa siger jeg, at vi have gjort Noget, som er galt, saa at de, der have den mindste Anelse om, at denne Lov ikke er Majoritetens Billie, efter min Betragtning bør stemme imod den — saaledes stiller det sig for mig. Jeg underkaster mig i enhver Henseende Majoritetens Billie, og vi maae for den gode Sags Skyld troe, at Majoriteten har Ret, ellers lægger man Egoisme og Selvklofskab for Dagen, hvortil man i og for sig egentlig ikke er berettiget. Det har ikke været min Hensigt at udskyde Loven, men jeg har kun villet virke hen til, at vi ikke toge altsor store Spring, og dersom Erfaringen her har lært os Noget, saa troer jeg, at det er det, at det ikke er godt at tage to Skridt paa eengang, og det vilde ialfald være ubehageligt at skulle gaae det ene Skridt tilbage. Vi have smagt derpaa, det er Noget, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) heller ikke holdt meget af, men det er alligevel skeet, saa at jeg troer, at det i alle Henseender er forsigtigere at gaae frem med smaa og stikke Skridt.

Forsaaavidt det er blevet sagt, at hvis dette Ændringsforslag vedtoges, saa vilde det have til Følge, at Landstthinget vilde gjøre Forandringer, og Enden blev da, at Lovene ikke kom ud denne Gang; men hvem af de Herrer veed, hvad Landstthinget vil gjøre? Hvem veed, om Landstthinget ikke netop vil vedtage dette Ændrings- og Underænderingsforslag? Der er Ingen, der i saa Henseende kan sige Noget med Visshed. Og hvis nu Landstthinget skulde votere disse Forslag bort, saa er det igjen et Motiv for mig, saa er det igjen et Beviis for mig ser, at Majoriteten helst vil gaae ind paa Lovene, saaledes som den nu er; lad der skee en Appel til Landstthinget, lad den ærede Minister prøve, om han kan faae disse Bestemmelser ud i Landstthinget, og hvis det er Ma-